PÁRIZSBAN, A LOUVRE MELLETTI KASTÉLYBAN SZOBROK ÉS TÜKRÖK KÖZÖTT IS VÍVTAK

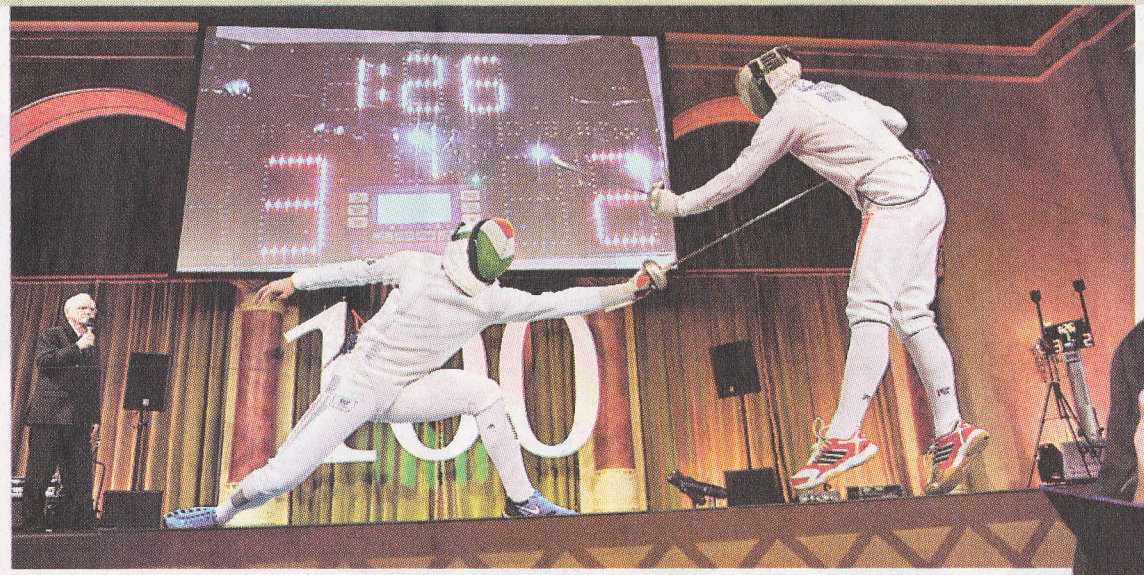

A több mint százéves magyar vívásnak állítottak emléket, hősi korokat idéző szablyákkal, kardokkal, fejvédekkel, fotókkal – a páston pedig nemcsak ünnepség, bemutató is zajlott

FOTÓK: REVICZKY ZSOLT

GÁLAEST

Vissza a Vigadóba

A SZÁZÉVES MAGYAR SZÖVETSÉG ünnepi eseményén nemcsak beszéltek a sportágról, pástra is léptek, mint az 1800-as években

Kamuti Jenő a honfoglalásról is szót ejtett a kardvívás kapcsán

A magyar vívás visszatért a Vigadóba. Több mint egy évszázada ide tartozik már, hiszen a patinás pesti épületben, ahol Liszt Ferenc is adott koncertet és ahol először ismerhette meg a közönség Fischer Annie zongorajátékét (akiről a Virtuózok című műsorból is tudjuk, hogy csak száz évente születik ilyen tehetségű művész), már 1894-ben is tartottak vívóversenyt.

Pedig akkor még nem is létezett a Magyar Vívószövetség, azt húsz évvel később, 1914-ben alapították, vagyis a százas szám most is aktuális: az idén százéves szervezet gálaműsorát tartották kedden este a Pesti Vigadóban.

Próba kastélyban, színházban, hotelben

Jó néhányan vívtak már ezen a gyönyörű helyszínen, persze nem az 1800-as évek, hanem a nyolcvanas évek viadalain, rangos nemzetközi eseményeken, hiszen a férfi párbajtőrözők Tokaj Express-kupáját, illetve a női párbajtőrözők Martini-kupáját rendszeren itt tartották.

„A nyolcas döntőig a Nemzeti Sportcsarnokban jutottunk el, utána folytathattuk itt – mondta a barcelonai olimpia ezüstcsapatának tagja, Hegedűs Ferenc, aki vitt haza bronzérmet a Vigadóból, de a Duna túloldaláról is van jó emléke. – *Olyan is volt, hogy a Hiltonban vívhattunk az érmekért. De az ilyen jellegű helyszínek, koncerttermek, szállodák, nem voltak szokatlanok, Franciaországban a poitiers-i kastélyban is tartottak nekünk versenyeket. Engem nem zavartak a külsőségek, teljesen a vívásra koncentráltam."*

„Ehhez a pásthoz sok jó emlék fűz a Martini-kupákról" – ezt már Horváth Mariann, az est háziasszonya mondta, és nem a kiállítóteremben (ahol a több mint százéves magyar vívásnak állítottak emléket, hősi korokat idéző szablyákkal, kardokkal, fejvédekkel, fotókkal), hanem a Vigadó színpadán, az ünnepség elején. Horváth Mariann a kilencvenes évek elejéig uralta a női párbajtőrt, ami akkor még, nagy balszerencséjére, nem szerepelt az olimpia műsorán. Legszebb érmei így az 1991-es budapesti vb-n nyert aranyak egyéniben és csapatban.

De a budapesti világbajnokságnak vannak aktív párbaj-

VAN MIRE ALAPOZNI

CSAMPA ZSOLT
a honi szövetség elnöke

„Az idén huszonhárom érmet szereztünk a világversenyeken. Van mire alapoznunk a jövőt. Ahhoz a hagyományhoz, amelyet az elmúlt száz év ránk hagyott, a következő száz év is méltó lehet."

A kétszeres olimpiai bajnok Nagy Tímea (középen) anyaként is nyerni tudott

Simicskó István (balról), Csampa Zsolt, Schmitt Pál és Szekeres Pál jókedvűen idézte fel az emlékeket

A tokiói bajnokcsapat tagjai: Juhász Katalin (balról), Rejtő Ildikó és Sákovicsné Dömölky Lídia

tőröző aranyérmesei is, igaz, nem az 1991-esnek, hanem az 2013-asnak. Nekik még nem adatott meg, hogy a Vigadóhoz hasonló, szó szerint pompás helyszínen lépjenek pástra itthon, mivel azonban jövő évtől a fegyvernem nagy versenyei visszatérnek hozzánk Grand Prix formájában (ahol a szervezőket kötelezik a különleges környezetre), talán ez az idő is eljön.

Külföldön már volt hasonlóban részük.

„Vercelliben egy színház nyikorgó színpadán szokták megtartani a négy nemzet csapatversenyét, érdekes érzés, és a tét sem nyomja rá a bélyegét az élményre" – mondta Szényi Péter.

„Az ilyen környezetre mindig emlékszik az ember – tette hozzá Rédli András. – *Párizsban, a Louvre melletti kastélyban szobrok és tükrök között is vívtunk már világkupán, feldobja az embert az ilyen rendezés."*

Milyen évszázad lesz a következő?

Amire Horváth Mariann utalt, vagyis a Vigadó pástja, az valóban újra ott volt a színpadon, hiszen a beszédek után, a vacsora fogásai közben bemutatót is tartottak a több száz vendégnek, többek között olimpiai és világbajnokainknak Schmitt Páltól Szilágyi Áronig. Utóbbi hétfőn még New Yorkban nyert bronzot a világkupán kard egyéniben, de a mostani közlekedési viszonyok között nem volt akadály, hogy itt legyen.

„Itt van a múltunk, a jelenünk és a jövőnk" – mondta Horváth Mariann, majd utalt arra is, hogy a magyar vívás gyűjtötte a legtöbb olimpiai aranyat, de nagy tempóban közelítenek a kajakkenu sport tagjai, úgyhogy a fiataloknak oda kell tenniük magukat. Korosztályos szinten nagyon odateszik.

A nemzetközi szövetség üzbég-orosz elnöke, Aliser Uszmanov levelet küldött a mostani eseményre, ebben pedig utalt arra, hogy a nemzetközi szövetség, a FIE csak egy esztendővel idősebb a magyar szövetségnél, de nemcsak ez az oka, hogy a sportág történetétől elválaszthatatlan a magyar vívás története.

De a magyar történelemtől is. Kamuti Jenő, kétszeres olimpiai ezüstérmes tőrvívónk a magyar és a nemzetközi fair play bizottság nevében is büszkén kiemelhette egy tanulmányra hivatkozva: *„A honfoglás kora óta a kard kíséri a nemzet történelmét, osztozik jó és rossz sorsában."*

Giorgio Scalzo, az egykori klasszis kardvívó, a FIE alelnöke személyesen tisztelte meg az ünnepi eseményt.

„Jelenleg már százötven országban vívnak, és ebben a magyaroknak is nagy szerepük van. Az egész bolygót lefedő sportág lett a miénk, de nem felejthetjük el a gyökereinket" – mondta az olasz úriember.

Legendás lépések, könnyű ítéletek

A csodálatos magyar sikereket egy kisfilmen újra megnézhettük. Az idén elhunyt Gedővári Imre örömlépegetését az 1988-os szöuli olimpia kardcsapatdöntőjének végén, amikor még nem mert kitörő örömöt mutatni, mert várt a zsűri ítéletére, de tudta, hogy az ítélet neki, nekünk jó lesz. Kovács Tamás szövetségi kapitány és Szabó Bence összeborulását az 1992-es barcelonai játékok kard egyéni fináléjának végén éppúgy újra megnézhettük, mint Horváth Mariann budapesti világbajnoki aranyszerzését, majd az ő kommentálása mellett Szilágyi Áron győzelmét Londonban.

A kard egyéni legutóbbi bajnoka ezúttal a pást mellé lépett és zsűrielnökként vezette Márton Anna és Záhonyi Petra bemutatóasszóját.

„Zsűrizői képességeim nem túl jók – mondta Szilágyi a mérkőzés elején, majd a végén hozzátette: – *Könnyű asszó volt zsűriszemmel, persze ahogy visszaülök a helyemre, nyilván megkapom majd a kritikákat."*

Aztán újabb két, pontosabban három fiatal következett, hiszen a párbajtőröző Esztergályos Patrik és Bányai Zsombor asszóját az 1964-es tokiói olimpiai bajnokcsapat tagja, Bárány Árpád vezette.

„Sajnos nyolcvanhárom éves vagyok, szerettem volna a pástón lenni inkább" – mondta Bárány Árpád, aki a százéves magyar vívóshoz képest pláne fiatal.

Vele pedig a honi (párbajtőr) vívás tényleg visszatért a Vigadóba, talán nem csak egy estére.